

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 3 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1891-1893-1894-1911

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

vennt veld et a : hugt af gjötum. Þorth. sé of ótövagi best
mijndali til at gest: best sé at athuglert hana mið færar,
hvæt sinn ritar hefur at verða, en hinn ferfi lengri
tíma til at hengsart og vatnart en mið sé vatn á. - Skodanir: i
vanda miðum ferfi fróskurart: mea. (B. 551-552)

Skuli Thoroddsen segir, at „miðheimarnum“ hafi gerit
samheng við konungljóðina fom. um konungarnar
til d.d., hvæt þeir hafi hugsat séi at vinna með færum
við henni ekki danna um, en er bræddur um at rígrum.
frodegðir verð: litil og en miss um ^{at} fessa samkommuslags
hafi: ljóðin ekki ekst. - En hvernar hafi: lagði: leit at
samkommuslags: stj. skr. miðum? Hafa þeir ekki færat
á miði: leitast við at gera hennum ljóði: en fth. fyrir: fyr! ^{slíkt lesa}
B. 567. — — Síðar: síður nætar segir Sk. Th. um
þorth. við v. einni miðlum ofr „at ven megin ekki vera
at vildeðum leit.: færum miði, enda fótt reynar þeirra
vint: at hæppilegar og ekstilegar i sjálfu nér; i stj. skr. bænðar
varði hægg ey, at fótt verð: hæppilegert: vagurum, at
veyna at signa sinn næsta festur, enda hefur miðstöðun
miðum miðum end: matur in fessum miðlum..
þótt mið lengi fróða um íjars at rit: , en at halatrit: sem
merftr. varðar, en inniheld stjórr, og hana eiginum ver
fugt at veyna at fá: fegari fótt en fengi t, en vanandi
haugr. heimabókin“. B. 570.

Stjórn. 1891.

Sígundur Stóðarsen segrir um horfur fyrir frammengi
 stjórnar: afsl. at P. Þv. og henni fylgjifélagum hafi teknist
 at bjósa spáning til s.d. i byrjun þessa spángs, at fyrir
 aði verit þess mestur full örvegir, at hvarki fættan nái
 öðruver hinum næstu áhugamál fjoðarinnar manni komast
 lengra á leiðis en at eins aðrarum þessa deild. B. 574.
För fórarar (N. f.) segjist aldrei hefja leittat samkomulegs
 við laj-kj. fom., en fó fij-laj. fom. aðri samkomuleg
 við minn laj-kj. fom., fó aði fær i nærum tilfellið
 verit vel fæstir fyrir að aðra fóat., fóat sé engin óhafa.
 B. 581.

Ben. Sv. talar um og metur borth. vitv. bráðab. fjöld.
 Í þessum hefja spírl. ekki verit rektað heim, en P. Þv. hellt
 fari fram, at till. me. varí stj. haglvermari en min og
 af henni aði leitt, at stj. freistaktar til at snyja fjöld.
 Spáningarins stóð festingar, af þenni mætar að undan heftu verit
 henni haglvermari sbr. B. 567-563 og 5. d. N. f. B. 530
 Önnur vök þeirra og, at stj. varí fó sþyldug að greida henni
 fjölvætit ein aftur ein, fó slíkt heft: ekki verit tilgangur
 er henni var veitt, Ben. Sv. mælit þeirri i gegr og bendir
 a, at ók. fjöld. falli heft af sjálfur sér, en fóat
 falli heft, sem lögin miði sig uit. B. 592-593
 A. Ó. b. fættu ekki rakið] og segir: „Annars er fóat
 heim inn. 8. 3. 1. teor. A. mælti ekki

1981 - dag 72

verstum óhenganda, at nært um vegulegs fjárlaga
 komi fyrir i tvískifti fringi, eins og var höfum mett
 saman ítrum fringi. Þat er kynleg og ástæðan hefur
 hversðsla, at fringið loki sér til hengar koma at misbruka
 svo löggjafarvaldini og fjárfornad: sitt, at stjórn og fjöld
 komist: stjórn skiptulega bethar, og þat er nærtum
 eins óhenganda, at stjórninna frá senni hálfa setji:
 framgangi slíks mals stólinn fyrir degnar". Ákvæði
 hefjast fyrir lengst: og afurkund: afir breth. P. Br., at þat
 mið: miðlað frænum um hinn til at gera semmumana
 milli stjórnar, frings og fjötur sem gildar eru og ekki
 leggast. (B. 594). Eins og einning heilög skylda gegnum landi
og líf lífum.

Athugið fór með við h. umr., at till. G. E. og L. Gl. við
39 var held mett 19 athugið gegn h.

Till. G. E. og L. Gl. við 313 var held mett 11 athugið gegn 3.

Till. P. Br. við 313 var samh. mett 15 athugið gegn 3.

Till. me. við 317 var held mett 11 athugið gegn 3.

Till. P. Br. við 317 var samh. mett 19 athugið gegn 3 og 9 svö.

Till. G. E. og L. Gl. við 319 talið fállin.

Till. P. Br. við 320 held mett 13 athugið gegn 3 og 8 svö
 óhert samh. mett 20 athugið.

þar mett at var beth. G. E. og L. Gl. - og P. Br. við
 fállin fállin. — Í um. viðat til 3. umr. mett
 Ser. B. bög. b. 10. (Deildaskipun
 20 athugið gegn 3).

Stjórnar. 1891.

Að órathawgr. lokinni hlyððat: fyrir 313 svar: landstjóri
 að eru vofit aðra eða bæðan deildin alþingis, og skal þá
 stofna til nýrra konungs, áður tveimr mánuðum í næstu hín-
 ír frá fyrri þingið var vofit, og skal þá stofna þinginu
 saman aftur næsta ár eftir at þat var vofit. Það má landstjóri
 hinnega deild alþingis nýrfa í sunnþykki hennar,
 eftir at henni hefur stofnt vegháleggi alþingi sannan, eða
 þat er sannan komnið skv. 24. gr., fyrri en alþingi hefur
 sannan verið 10 vikur.

317 svar: frezzir lírigna með segur ber til, að eru konungur
 eða landstjóri gefit vit braðabringðarhög milli alþinga;
 það meggla slík hög engi konus; hægir vit stjórnar skrárse,
 enda falle færur í gileti, meira næsta alþingi á eftir
 sunnþykki færur. Það má gera eftir braðabringðarfjárhög
 fyrir þat fjarlægstimabil, en fjarlhög eru sunnþykkt
 fyrir af alþingi. S. 6. 274

Að voru aðeinar, sem miði skifta, eins og: fyr., er
 þat var lest fram, s. 1-2 at framrei.

2. 1. meðal dönd meðalnum um meðalnum meðalnum
 voru með, ennar ófálgð eða annars meðalnum aðst tó. AT. 22 tó
 það ófálgð, alinn meðalnum meðalnum; meðalnum meðal
 tó, með meðal ófálgð, meðalnum meðalnum meðalnum
 tó; ófálgð; ófálgð; ófálgð; ófálgð; ófálgð; ófálgð;

1981 - Óðga j2

U.Í. 3. um. ber P. Br. fóat af sér, at henn hafi líktit
heitart af hinum lag-bij. fmn. og gett sambandi mit þá.
Einkunn geymst honum, at fram hafi verit borit, at
henn hafi gett fóta: van um henn, og er fóat: fói
sambundi, at henn breytir S. 84. um at henn
hafi á óhrengilegan hátt brugt: t heitort: vit heitvinda
stílden. B. 719-720.

Fyrsta kerfið meðaldir fói fyrir sig, at
henn hafi verit: notkun sambundi mit lag-bij., nema
hafi stat: t ses á saman. f. , at henn hafi greitt ekki
eins og flori stað fannsí fóinna, en fóat hafi ekki komit
af einum samhengi sínar mit þá, heldur af fói at sann-
fening sin hafi fallit sannan mit sannfaring fóinna.
annars hafi henn ekki verit met fóinn. B. 720.

Háðas "Haldíorrors" regið mit segg, bærker "lag-bij.",
mit hennan meiri við sjálftjörnum annum hafa leitit sambundin
legg; henn hafi stat: t utan mit alla glökkva. B. 726.

"Gina lag-bij. fmn. álit ey verra slátt og rétt menseka manna, met
mannlegum eigin leiðum og mannlegum breiskleikum. ^{leg} 86. Th. at take einhvern manni stað glökk manna, sem eru
honum sannðina: megin at vit um einhverns nials, en vilja t.d.
fara til hlegr og gat:legar, og kringla honum um, at
henn sé i mannan alls ekki met, heldur: mit:; fóat sé

Stjórar. 1891.

Innheimar at eins lítalati af honum, at hann fækist vera með málum, hann sé einnig alveg afleikur og óþróunandi meðan og geri þat jafnvel af sunnverjum óhreinum hvoðum at vera swona andstæður; þá fækki og illa mannlæga ráðirum, ef honum ætluði ekki tekið at staðfesta dálitit dýrja, miðlun meðina en á sín stær i væru og veru, milli sín og fersa meðum eða fersora meðum, og þat spii fremsar, því meira sem varit er: miðstöðumannum, því meiri miðstöðulæft, sem barn hefur.

Fersori at farið hefir dýggilega fyr og síðar varit heitt miðstöðum lag-lj. og segi ekki, at aldur-vegin ást. Hafi varit til fers, eða at þat hafi varit gert alveg at vannalaunum, en henni hefur varit heitt bæði: lærest fram eftir þat, sem vettlætt hefir varit, og einnig meðina en dýggilegt hefir varit og slagsamlegt. Því at vitannlega hafa margir af fersum varit vettaldir með landrums berku sona, og fersir með hafa varit taldir „vargar: viðum“, hafðir vænt tollheimintunánum og bensgrindugum." B. 729.

Skíli Thorodðren segir áðalatv.: stjórnunarmálinn sé at dreosa stjórnina inn í handi. "Í því sé ekki eining; þat signi þungt til inns. Allir víti, at milli lag-lj. og lj-lj. fars. sé ekki eining: stjórar. málum. „Hér hefur ekki dolt: í heig at danna hins lag-lj. fari um þat, at þær

úfir höfud gengi à met sannfærinum sinni. En það stendur nálast að ræstalega à met fái leg-líð. Útnefning spárra er spennig hegt, at þeir sinnir eru valdir, sem stjórnin vilt gefið fram, at eru henni seinnandi og hafa þær teknar skotanir: helstu fjaðrmálaum, sem henni vill halda fram. Það sýr sig líka, fagrar einhver sinni vilist frá. Frá er henni mekinum ír högnum" B. 733-734.

U:J 3. um. komur megar breth. fram, en frv.-samb. með 18 áðar. gegn 3 (Eir. Br., P. Br. og fodd. Guðm.) og afgr.-til e.d. # 748-749.

U:J 1. um. : e.d. vitir Árnjó. Ísl. , at m.d. hafi eigað tekit hit minsta tillit til skotana e.d. á málinu, hvorki mið. 1887 næ frv. 1889. Föregáismenn málinus : m.d. hafi teki : um. málinus fyrir einum sinni vint e.d. seo mikils, at þeir hafi ægert sein það ómale at raunreka etta bresja með sannilegum óskatum fram komnar skotanir e.d. Met fersum at ferð næ alt samkomulag gerð ómögulekt, ekki eins milli löggjafarþings 'Glerðingar' og hins ísl. löggjafarvalds i Haugvin. h., heldein og milli sjálva þingdeilda alls. Met fersum einn óskan at ferð sér i raun réttvi öll sannirnum : fersum máli gerð ómöguleg milli e. og m.d. Hins gullvega gamla vege -

Stjórn. 1891.

audiatur et altera pars sé fótum troðin. Engin geti
veitast fyrir, at e.d.-sí: höggjafarmálaum eins höggildur fóður
alþingis eins og n.d.; „en til levers ar oss at kala mit
þín, en aði heymra, atá aði vilja heymra aðra en sjálfa sig,
en aði vilja skilja meilt mið annara, en annat hevort fegga
at að svára út: hótt?“ - Af þessi ummiðum semir leildar
meum hafa: hoggju at fella frw. ein fregar. A. 311-312
þord. Þórrsson segir, at þeg. bý. fóður hafi fyrir man sam-
huga verit á miði: öllum bæt. á stjórn. fengst til a
síðasta freiski; en þá hafi a.m.b. semir verið miðum
mimandi og kennit meit bæt., sem engin frígangarsök haf-
virist at gema at. Þetta hafi verið vífög fyrir meiri miði,
þuríð þeg. bý. sáu miði samtaka miði þá feg. bý. munda
þess aði hengi at hitta, at miði þessi geti miði framengst.
en minni blut: n.d. hafi fyrir miðilegt miði, og miði
eins verið meit gömlu frw., sem er eigin líkun sé at miði fram.
A. 317-318.

Hárin sunn. undar eru fær koma óskar við lausnir meiri sunn te-
minna mið. — — Frw. flett frá L. sunn. meid yf at hv.
gegur yf. — Allir þeg. bý. á miði og Gríðar Þórssen. —
Í sunn. voru fyrir og þeg. bý. semir einhvern: fórl. yf.
og Fr. St. vífög hinsir. — — — meið aðan idei sunn te-
mið, meid vífög fóður sunn meið yf. allihver sunn

· 1 pb1 - undstz

Í s.d. var borin frum og rump. Þá l. fers efnis, at ^{allp} skansi að vötgi
at sjá seð um at Íslenskra-vötugjáfi sitji ^{gjáfi}: mikis vöt;
Dana, at feri hefti en suent: hin reistablegu málhafi landmáls
þor. 6. 3. 41. ^{þa orðar sínar eru ógildir}

2. fyl. fersi var til einnar umr. : m.d. hagði Þor. 3. v.
at henni hengi, at fers. haf: art: t hitta er s.d. feldi
stjórarfri. Frá 2. umr. 4. ág. Þi með fyrst málins komi:
hvera mótsgáu mit fæt, sem fjöldum haf: haf: t: ljóri sem
villja sinur; öllum ljórdannum landmáls. „En auk fers fer
h. a. d. með fersari að fæt: hægja mit fyrstingi, sem hinn
er skyldig að signa m.d. fyrgríus. H. a. d. hafði ekki aðt að
taka sér fæt seð hæt, ein bænn af feri, at hinn hafði fyrir
sér mál, sem hinn hafði sjálf samþugt tvívegis aður. Eg
bella fætta „parlementarist“ gennat: af h. a. d. (Forseti:
Mér fyrst h. fars. miðhafa af sterkt art, þar sem henn er
at tala um, at s.d. signi gennat.“) Eg bolla fæt fái að fyrst
parlementarist gennat:, því hæt en fæt annat, fegar blinda
at hæta valdi án rökrenna en heit hæt mit mál, og fæt felt:
annari henni deildinni, án fers að fæt sé meigi hægat í hægat
og rauðselsat, því fyrgríður eru ekki einarta til fers að
meini að: mætt og í hægat málum á fyrgi, hildur og til fers
að meini skuli nota fær. En fæt sjá allir að fegar
óvinnun deildin fer seora með mál fyrir henni, þa er

Stjórar - 1891.

Þurí mál òfboðin hinn parlamentariska leið eftir fyringskörum gegnum báðar deildir til hins sambinata afþingis. Þat er þetta, sem eg meit fullumrætti: báða parlamentaristagrunnar: af hinum h. e. d.: öðru eins mál eins og stjórar. mál-inn. Þetta er þuri „gagnut en ekki gleymt“. Þat er meit annars geymt, en ekki gleymt tungubókja, sem h. e. d. meit sparsari at fyrst rímuð hefir gefið sunnu tímumum, þegar farið verður at rekja finnögum landins.

Eg hefi verið, þat játa eg, einn af óslabrunarstólum og fylgjandum þess, at gettu fámanns fyrir varni trúskift, en ekki alt: sinni málstofu. Glælt eg þuri fráum, af þuri og áleit, at: trúskiftið fyringsins voru fólagin hinn bæta tryggings fyrir þuri, at þrófum fylgtarinnar yrt: gæmum afnum, en þar ekki bæðar miður: fatingarmi, án þess at of miðit flesfengi yrt: fóð ofan á. Eg gekk sít frá þuri, at málun yrt nædd meit meira fjerri og áhafa i. m. d., en at meiri stilling og gott niðarini fráum: a. d. Met þessu miði, og gott niðarinnar miði deildanna, voruð: eg, at málstofum fylgtarinnar yrt: best og luggilegast borgið". B. 1376-77 Síðas í sömu vetrar regin Þor. Sv., at till. signi, at báðar deildir alþ. rétt orðnar samhala: óslaspurningerinni vor vitta fyltingar stöðulagana gegnum hinum réinstólk-málfrum í slands. B. 1379.

1 p 81 - und 78

Páll Árniem. færð sein Ben. Sv. talaði um parlamentariskt
gerrat: af e.d. at fella stjórn. málit fegar mit 1. meir,
þá er þat þó einn meina parlamentariskt gerrat: at lög-
breyta mál. eins og aður var hér: n.d. 1889, eftir
at stjórnarsv. kom frá e.d. B.1380, "I fyringflok i fyrri
fíll funden miðan fyrir þat, at farsæti og fleiri málum
ekki, en þat er hegalovat, fegar fyr. at farfallalauks
máta ekki í fyringfund. B.1381. — Þeir til fyr. viðin
þeyrir fáum leifar inslit stjórnarsv. málreiðir umhverf verða
i e.d. B.1380-1381

Ben. Sv. og Sigr. St. tölja at fætta aðr. frá síðasta
spurði komi farsæti málit ekki mit og vilja fari ekki
réttur um þat. B.1381. meðförd la, með vinsfjöldum
fóður frá aðr. nái, fyrirspintar fóðurinn teknar tilk með
náðum la, með ínfðu dölu af. Í nafn ísl. stjórnar
vinsfjöldum la, með ísl. nafn, en ekki illa sem minnus í báðum
spurðum. Tíðarlega fóðurinn fóður : tengi minnunum
náðum la, með dölu la, en með ísl. nafn sem minnus í
náðum fóðurinn fóður; Náðum nafn með ísl. nafn
eftir meint knúningu en með tilde myndlegum attín.

. pp 81. A. skild 2

Stjður. 333, 10 og 25. 1891

Grimur Thomsen var fram i a-d - fyr. til stjðskýrvarlega um bkt. á 3., 10., og 25. gr. stjðar.

Bkt. við 3. og 25. gr. skiftir hér ekki mál. Enn skor. fyr. slæðin 10. gr. er óært sú:

.. Samþykktis komunagjörð eftir höfut til fyrir, at notkun á legðum alþingis geti lengið lagasíldi, og hafi komunagjörð eigi staðfert sithverft lagafyr., sem alþingi hefur fallist í, á undan marta veðurlega alþingi, er þat fallit miður.

Undan skilin eru fyrir lagafyr., en marta landrins réstóður at minnar vegir. Staðfert: komunagjörð eigi fyrir komur lagafyr. frá alþingi, skal fyr. óþreytt heft fyrir marta alþingi, og samþykkti hóttar deildin spingrims fyrð frá óþreytt á sij með $\frac{2}{3}$ af því, en fyrir hög. Komunagjörð erumur um at högin verði birt og at fyrir verði fullmeast."

"G umur. kennar ekki fram minni skyring a fyrri óber. sér. A. 363-373 og 406-412.

Bkt. við 310 var feld með öllum líg-líg-fyr. á mið: líg-líg. (6-5), og tök Þor. Th. fyr. þa aftur.

- "Hér má og geta fyrir, at við meðfert stjðskýr.

1981. Þóður 01, Ekk. nr. 212

sjálfs (atalfrv.) var P. Fr. at vísun : n.d. fráum bætt. nið g. 7 en þa var ótalaðið frá n.d. frv. 1889, sem hefur vildi taka upp, en ekki e.d. frv. 1889, sér at hitt "einbeini lega ótal. um seml: "bæggja deilda alþ." hefur þar ekki fyrir, sér. nitr. um stjórn. 1889, 12 slav. Þög 6. 156-257. Þegi spáningi meðalá meðan
íþingið var, en gældi trúðinum til þess að íþingið
vara, íþingið gæðið en ófær meðan í, í tröllu rafed
notinn tilleit

áskins ófær me, rafed veg um síðla meðall
engið íþingið rafed: Þegið tott, súr umhverfis notóðan
engið tolf þundar. en hafi, íþingið íng. en gældi meðan
engið rafed notið rafed með go, íþingið ófær
gálf hafi me, ófær til tvis jús í þundar íng. hafi
veg til go kvið: Þær sigði þa me trúði rafed

"Funnileg í því

í þingið innan me, rafed ófær. um 8'
. 214 - 301 og 896 - 898. A. nitr. rafed meðig
í. eng. jaf. jaf. mál. tvin. bly. me. of. bia. Haf
eng. en: 21. 10. döt. go, (2-3) jaf. jaf. í tvin
notfe

spáðið til þess að íþingið go ín íst -

Stjórar. 3314 og 15. 1891

Ólafur Ólafsson var fram í m.d. fyr. til. l. um bort. á 14. og 15. gr. stjórar. og 18. gr. l. 14. sept. 1877 um horn. til. alþingis 6. 12. 170 - Fyr. var sambly. fyr. Sig. St. áðraasta spári að miðað með meðan og, með því að

V:5 1. um. í m.d. rekur Ól. Ól. sögu málarins. Njátt er að henni segir, að aðst. fyrir segjum staðfertingar á fyr. alþ. 1887 ré tilbútan í vötugjafabréfi 18. febr. 1888. „Aðalástórun var sín, að lögin væski hleutfallinu milli deildanna og i öðru lagi hevust stjórnun ekki vilja staðfesta þann misstökning, sem farið gissunnur stjórar-brot. hafi hveist að, að hinn sag. bij. meyndi flólk.“ - Hætt umr. veit ekki hvordan stj. er kominn spári spælin. - Höldt teknit upp á yfir um fyr. málaf. og 8. 1. 1888. Aðst. fyrir þui að fætta mið komi á 3 fingi: röð sé sín, að fyrir sé sem þarf um að sag. bij. meyndi fætan flólk, sem að: meinað áhuga máluum fyrstunnar að homa fyrir segur konungs. Rengulam sannri fætta, fyrst fyrir nærum stj., sag. bij. sjálhra og landsla. - Vill ekki ólara sag. bij. fær hafa oft holt gvara afirkvænt: fram afir hina sag. bij. fær hafa meiri vegrslur og fækkingar en margir sag. bij. fær. en til allvar ógáfu líta fær á málin frá annari hlit en sag. bij. - Stj. ólvarheims gátat, að hinn ekki hafi að sag. bij. meyndi flólk með fær að hafna færinn færinn, sem hafa grett ekker. með hinnun sag. bij. - Engin leitla,

fari at stj. heldur sognunarvæðinum. — Hlj. bj. get: og
 heitt hafið leikur sinnum til at lagfara frn. og bæta i
 st at fers at fella þau, en frest fari takei spen at lílegan vætt
 fró fjöldum, þau sem hin fari ekki at lítta til ein hegra.
 Alþ. kosul. frn. J.A. Hlj. komið fram til at meðn. gleymir
 fersu mál. Þegar eftir er til sigrar kosningar er fari til
 at vilji fjöldumna get: komið fram, en nái er alt
 komið undir nái hlj. bj. — Stj. hinsduri ekki samefnings-
 manna sér legeyr höft á heira; hin afger ekki, um pera-
 tivit "mondat", en hin nænnir ekki blint: sjóinn er
 hin hrigs meiri; hin helur sijst, at hin velur fór mina,
 sem hin er samefnið um at vagnast duggir fylgi-
 faskar kennar. Stj. fætta ekki hóandi, fjöldum gerir
 þat samea hin hrigs fór mina, sem hin helur traustá.
 Þess jarð miðbils vært mið mið ekki horfa: kostnudinni
 manna fjöldum helur lærest síðan kosningarlögin voru
 samir. Á vor esrijsla helur eftir mannfjölda fullan
 vætt á at bjósa 3 fum.; samfossarver: mit at var sijlun,
 hvík otti at hafa 3 fum. eftir fólkafjölda, Aðurvergn
 og Þorl. f. — Málumur við eftir 3. umr. með 16 alda
 B. ybq. 77h.

V: 3 h. umr. regir Skuli Thoroddsen, at af öst. fyrir
 sognum stj. á frn. 1887 sijist, at hin fari eftir

Stjórn. §§ 14 og 15. 1891.

till. landskr. og berri hvern feri alla síðfertið lega áþreyfð af heimini. — Fræmboðna leg. býj. á finnaj fyr og síðan sennar at þeir leg. býj. mynda sér stakar flokk, spjóðumur undir vigan, og þat eru þeir feri sjálfrir, sem tilgreitt að persa skotum. Stjó. og næstkr. sigrí sítar landskr. sjálfrir stytja hana með feri at bæta þeim að degi, sem vilst hafa ein flokkur um.

Hann sigrí hér vid molekuvs konar „liberum veta“ eins og var á hinnum frólskr. nákvæði - E.d. fringrins er sva skipt, at hinn getur hindrat, og fráfald lega hefur hindrat, eina hefða áhersumál spjóðumum feri at komast gegnum fringrit og vanta bonis undir sunnþykktum stjórnar komungs. „Síðum vera, at þat sé gott, at hafa trúskift fring, til pers. at e.d. aði temprat straumum, af henni knýst afram með of miðlum brata. Síðum sva heita, at hinn sé mautsuguleg til at laegja báren, spögur hinn mis of hætt. Þetta kann sett at vera. En fegar e.d. (pers. staf) at hafa at eins temprandi og laeggandi áhrif, vartur sunnþyllt tilfla á fransökunarbratt spjóðumum, það eru eini sigrí lengst frá hinnum frólskr. fyrir mynd, en ey gat um „tán“. — Allar hófus vintartí at þetta aði standandi fring „vart: ekki lokasta sönnusins fyrir feri. hve hörvuleg skiptur fringrins er, eftir vorri miðlendum stjórnar fyrir komulagi“. — Feri aður mautsugulegt, at

stj. vatið: helming atkv.: e.d., sem hinn hefur ótakm. sungrunarsvald, sem hinn og eigi veigrar sér við at nota. Þeg. lej. sjálfum att: at vens kerast, at önnur skipur hevist í e.d., því at eins og nis er venter ekki hja því komist, at til spærra valni tölvunarsver hali hja fyrstuinni, þar sem bjóðin hevat ekki annat reki sig á, at þeir aitji ekki í fríngi töld at brenna fránum á hringmálaum hennar, heldur segur avarðsvekar. Þólnels valds, en agraður: líga við óskar og færðir landsmanna". Þen af fessum hala leid: at kennätta og hafílileikur lej. leit. situr at notum, og þeir hafi minni óþrif á metfert málanna en þeir avarðr hafa: öðru vísí skiptu fríngi.

Óskar og er samfaraður um, at fessu miði vett: breyst að hvenju einasta fríngi hétum: frá, næstan e.d. er skiptur þófr á hringmálaum sem nis og engin leit. farið á stj. skip. landrins. B. 1324 - 1326.

Hálmur vissat til 3. umr. með 18 atkv. B. 1327. 5:5 3. umr. er frv. samþ. oðralaunt með 18 atkv. og afgreitt til e.d. B. 1326.

Vst 1. umr.: e.d. spyr Sigrður Árn. "landsb. hvort heim heldi, at gettu frv. nái staðfestingu og ef ekki. af hvenjum ait., til þess meiri getu þá e.t.w. leyst fæt. A. 510-511

Stjórn. 89/14 og 15. 1891.

Dandskr. - hæggar nóg at vitna i bæði umst. 13. 1. 1888. fær teknit frum, at því er með ekki verið meiri alvara at fylgjala þær., fær sem i stjórnun. Þingrins 1885 og 1886 með ekki verið heldit sömu þingmánnatöldur og sama tilfelli milli leiða, sem mið er., heldur sé tilgangurinn í at ít-vega viður fyrir, at þj. bj. : s. d. varn : meiri leleta. Fari þeim hildi ar frw. alveg óþarf og heldur eigi rétt, "fari at eg eru samfætur um, at hr. bægji þær. hefja eins gott rit og góðan vilja eins og minir þj. bj. og auk þess hefja minni bægji. Frum gefir hins meiri staðfestu og einrót og ætla betur varist fari, at lita mitur heilbrigðar skeðanir myndja sér tölvunarsíða fyrir". - Frw. er og óþarf frá fjarvarum: Sighv. A., fari at þær. þurfa ekki annast en þessa upphá, at bjóða með unga menn : s. d. frum vegis, at aldurs forseti verði ávalt in flokkur hinna bægji. Þær. þá geta þj. bj. ráðið hér verður forseti og fari eitt fari at: meiri bl. - Þetta frw. kennur og : hægja mið stjórnun. m. d. mið semur og yndi fari mið staðfesting og samþykkt hæggja glumdrofi.

Sighv. Árnason telur bægji oft hefja talsverða gefiv-berft: gefir þj. bj. a. m. k. hérat hæðum meintir, en fari að: þa gefir rétt sem öðrum og sé fari ekki rétt at fari ráði: með lögnum og lofnum : s. d. sem mið fari verði: varla

1981.21go pl. B. undst?

meintat, at leg. bij. hafi oft komit nökkrut einkennilega fráum og
 sinni ávalt semir heppilegast : sinnunum hvernir heldur áluga-
 og framfara máluum landsmanna, þannig at þær hafi oftast
 verit felh heim : deild, og hefur þat einna líosast sérst á
 þessum fyrri. Þarf ekki um at þær fylgi sannfariðinum sem
 eru þeim aði : á stundum missist og mællee hattir stundum
 sít at glæpa heldur um of á stj. - Fjölegum fyr. : b-d.
 til at hvet fallit milli deildanna væskist ekki. Þekki
 horfandi : hest nærum heldur ^{á að lita} heppatinn fyrir málum sjólf.
 Stj. skar frw. mi sé fallit og tjá : þui ekki at vitra : þat.
 Sír fylgi einkennilegt af frw. gettu nái : ekki fráum, og eru
 meiri fleyrum fylgja, af ekkið þeirra málur, sem gengi
 fari: var til at tveggja sjálfstæðisréttindi og fingsvati fyrjó-
 animar, kenni : geognum e-d. sakir afurvalds leg. bij. fyr.
 (Hengir: En stj. skar. frw. 1889. Þverjum var at kenni, at
 þat var eigi samþykkt?) Ef teknit er frw. n-d. 1889
 var þat mest leg. bij. at kenni at þat var ekki samþykkt
 fyr A. Blöðslini oftast miturheint batva, at fingsviti
 var : t deildum en 1, en gettu frw. fer : ranninsins fráum
 á, at fingsviti sé ein deild, þei at meini aðin i þei er sin,
 at meini h. n-d. hafi öll rati : b-d. - leg. bij. ^{hann: a-d.}
 megnistur mit at glæpa á n-d. og þat jákvæl alveg
 megnins lænt og : blöðni oft og einath, en leg. bij. á stj.

7.

Stjórnar 514 51891.

Spenni meðum hérvarð sjánum verit fylgt at e.d. at: at vera
alveg óhátt m.d. og það er ástæðan fyrir tilverun m.d.
en óhátt. Þessu fyr. ef spenni vanda sjánum i meðini hl.: i
hversum díldi, sem kosinir eru af meðni hl.: i m.d., en
autsæt, at m.d. hérvarð einskenar út: hér : e.d., sem
hinn ætluð stjórnat eftir sínar ætluð fóttu og sem fylgir
henni ægnum fylgt og spenni : öllu. Það félur autvitað
bæntu ást. fyrir tilverun e.d., sem sínstæðarar málstofur
sjálfhlíða m.d., og er spenni sama at greifa at hor. met
hversum eins og at greifa at hor. met spenni at spingit skuli
vara ein málstofa. A. 513-514

Fyr. folt frá annari umr. met bætlu gegn 4.

A. 514.

Stjórver. 1893.

Líghvotun Árnassons hefur fram í m.d. stjórverfum.
en henni segir vera „alveg samhljóða“ stjórverfum.
Ferri, en m.d. hafi samsp. við 3. umr. 1891, B. 106.
þá ekki greksami umr. Þó ekki heldur við 2. umr. B. 191
V:5 3. umr. fithar umr. almennum og vanta heit engar,
slor. B. 345-348. Fró. við allar umr samsp. með
samhljóða áber. en svo til. Engar nefnd. setti í m.d.
engin nöldu með tólf trögum vald. vinnadur sérst í myg-

V:5 umr. à e.d. 1. umr. ætluð Gleðar. Sv. færst at þa
vér sé à glíðardína lagt um spættu mið. Spái se tölu-^{B. e. 4000. almen}
verður undirstraumur, og alhín fær. sé ekki sunnvala.
Í m.d. umr. verða sunnverðingar fær, sem ekki eru
fallylæga á meðgötum með fær. A 266-267. Áður öðru best:
ekki at greða 1. umr., slor. A 264-273.

V:5 2. umr. deildar Gögn A. Gjaltakins á fær. Gleiv vanta
fessi sunnvali:.. fá en um áber.: Hl-gr. fær, sem ein faglæga
með öllu örniq. Áður vísun en ey fari ekkeri með felli him, at lands-
márin lejðsi meðum til e.d. En eftir fær at fær um
hornin vil ey hafa fá verba miklu óháðani vilja lejðsanda en
m.d. umr., bæti í þannum hatt, at fær sér hornin til leyni
tina, helst af þaust, og at fagurgróf hafi engin áhrif
á fá deild, levorði at vilja fyrirs með stjórnunum. Ef
e.d. à at hafa meðkara fagðingar, fá vanta e.d. meðum

at vera sva fækkir i sinni sinnunni at standar-upp þot
landsmannana hef: engin áhafi að fá. Með þessu fyrir-
komulagi sinni ageta færir meydet meint sunulegt ^{uppt}
vægi gegn flumðra löggið m.d. En meint ákvættum
37. gr. en nái fyrir fari, at öll löggið hendi ekki: sjálf-
heldur, fótt leidhinnar skilji að "A 478.

En að móti fari, at fyrirrit skevi sjálft virði hvort
fær. sé löglega bosin. Þó eru fækkir "at vísu ekki eins
þjófingarmikið eins og skipun z.d." Nú munni politík
flökkarskipun várta meiri en vött lög. Vell fari
hér að reglugagn dómstóll skeva virði færni mið.
Táð var en fyr. áber.: §48 um landsdómin alveg óhef-
andi. Þeir sá settar upp dómstóll sem skr. ekki sinn
bljót: at vera bluttvægar. Færir meiri eigi at dama,
sem sjálfir bljót: at vera ritmikr vit málit, at meira
éta minna lengi: og fækkir hef: skotum sínum að fari a
sinni veg éta annan af politískum óstænum. Síðan
sé minni: geymsar um óbluttvægi dómus, bljót: kann
at vera fyrirvara foddamundur. A. 478-479. Áður
ath.s. J.A. Glj. skifta hev ekki miði.

Sígeður Stélmars vorvar J.A. Glj. um 321-seint
kann stunda játa, at kann sá sva "conservative"
"at og álit heppi hegra at gera e-d. fækkari: sinni

Stjórn. 1893.

en mið er, og þó skipulag kennar ekki sér sem fullkommast mið, en um hinum ramt oft vegmært gagnlegt „konsekktiv“ m.d. Það má ekki, at með kornl. vext: Það tveyst, at: kenni sitji jafnun vesturmeiri og vestur, en ekki meini flugjungar, eins og G.A. til fólk til orða" A 484.

Þer það tveyst til fyrirvara við v. virskerst: um kornl. Þess., at það sem fyrblíði ekki veinar lögbevara. Á bor. i miðgum stjórn. og heiðræi miðmalt fyrir en mið. Hjörstj. ófni og at sýja um at all verði senn gallominnist.

VÍD. Landsdómin fyrir honum óviteignandi at hona með slíkan eftoskuvi mið fyrir, Þer það tveyst til fyrirvara manna, en þær sitja, at þær slappi öllum politíðum einagi og hafi aðeins eftir fyrir, sem sannviska fyrirvara og lög skipa fyrir, fari situr þarf at hmita: fessa afri, fær sem fyrirvara sitja a.m.b. 1 af dönskum hins aðstaðurstöls. A 484-485.

FAR. er samsp. og vísat til 3. vinn.

VÍD herra telar Kristján Geirsson og segir honum m.a. at honn óhiti rétt at afnumin sér tvískipting fyrirvara, tóluv heppilegast at það varpi

at eins ein deild (ein skift). „Fyrir ekber (á meðanum fyrst, þar sem stæðanum er myög óvernlegur, en það sunnheit afbrigður að hafa tilskift fyring, og að get ekber rít i hevða skyri það fyrirborðunleg að vera með að vera slældi til þess, að fyringdeildinum gett: komist: hér sunnar, eins og standum hafið var komit fyrir.“

Eg álit ekber heppilegt, að fyrir sé slept, að atjónum fyrir meðanum hafi sat: á fyringi. Eg hugg að ekber séu full rölk fyrir fyrir, eftir fyrir sem til hengur hja oss, að það fyrir komuleg sé með öllu uprunum. Ef að eins fylgi fyrir meðanum enig að sitja á fyringi, ófart að ekber sé með tryggging fyrir fyrir, að atjótt séu á fyringi meðan, sem hafa með hengi ferkliningar á landsetjinn orðhánum vorum, og aski lega veguslu, að fyrir er meðanir meðstær opinberra umhæfða, sem er hunka fyrirvirginum leið“ - Vill hafa 4 umr. um fyrir. og uit síðastu umr. varí greitt ekber. um fyrir „en bloc“, ein þess að borth. getu komist að. Óf til leirir vandrði mið ut 3. umr. vegna borth. og meðan uit leirir t. ekber leirning fyrir. litur uit að fyrir sunnar. fyrir meðanum enig að fyrirvirginum

Stjórnar · 1893 ·

Enn og á miði 371 um stjórnarbot. sem ekki
ást. til síðara óker. um stjórnar. Greinir um um
fusa eftir stóra lagabálka. sem hefja hins mikil-
vegurðu fyrir fyrir fyrirtæki. t.a. m. hegt- og
erftal. „Eins og kennið er. eru fessi ákvæði:
komin upp um 1848. þá er fyrirtækinar voru
hversðar um. at kominuðar myndar taka af þeim
aftur fyrir stjórnunarsíðu. sem fær voru þá hinsar
at af hér sín. vita meit mikilli hvaráttu“. Að 607-608.

Sig. Stjórnarbot. at frekar um sjálfumikilsvernt með
sí at veða og stjórnarbot. sé rótt. at ekki gangar með
sí ekki gerður allt af greitum og vannagili sé rekkum
vit fari. at meiri varir um rót fram. með ~~fyrir~~
skilyrði: at hert. sé samþ. í tvínum fyringum og
og hefji meit stofnunar kominus. Þarf mikils-
vernt með eigi at hafa „stabilitat“ → Mótmálin um
trúskifti fyringum komin vorkeft seint fram.

Fyr. samþ. með bæði gegn S. og
algr. frá fyringum.

Tvöfaldar bost. á finni 1893.

Sutjör Sutlunessor að eru spær i sinn. enn
bosmt til allp. at: nænn vethi sér henni heilst með
tvöfaldum kenningu. Þær ekbert að miði þeir, at nænn
velji svaða svaða margu meiri til að mæta fyrir sig á
björfundi til kenningu. Þeir, sem sömu skotum hafa,
síðan saman og velja meiri sín sunnilega. Til hagðana
þeir, sem fjárrí björfstæð hrað, og lokað skotið fyrir, at
þeir, sem næri björfstæð hrað, væti einir öllu, fari
sem fjöldins kennir þeirri engi hraður að haldi, og
þess vegna einshvær vor til að aðrarver vært: af fær
hinnar á björfstæð. Margu má með prífkenningu ín
skugga um, at björnumm björri eftir ósk björunda þeir.
Sagt hefi verið, at engin bosul. getur tryggt, at þeir
einvir hraður, en vit heftu til að aðra fæt, og sé
fæt vett, at af tvöfaldar bost. gefi ekki þessa trygg-
ingar. Þó gefi engis lög hana. Sagt hinni að varda, at
óþeimur bost. sé ekki nágr fyrjálsbraður. Þitt að fær
hindra, at þeir, sem næstir hrað björfstæð væti næstu.
En allir fá veint ita óbeint að taka fætt i bost.
Þitt að hala björnumm ír hraðum breppi rokkur
margu. Fæt minst bost. frá þeir, sem er, og fær
fengur: Þestum breppum eins margir að greida
at hor. og óskurðar spær, en enginn breppur ~~get~~

· 8,81 isning í landi meðalþær

þó óþugðastur til að senda fléttu Þjórsármann en
heum sjálfrar vildi. A 190-141. glos. til landi
men ta, með ítan í fræði með. myndin var meðlögður
í þis mynd stær ta ðit men sannan ons sta ons íglu
glað umhöldun með. með. spáin varð ðit ikkvið
finsýrð 8:7. slánumas með men sýlum go manna með ísl.
ta, mynd tilhöld um, sín. tóttarvöldum mynd með. með
með, allt. minn íbun. sín. tóttarvöldum mynd með. með
go, iller ta regnir ipso mynd meðlögð með
með. fe. hér myndum ta ðit now með ein myndum
ein spáinadvöngum tær með sannat. tóttarvöldum sín
mynd skurðum glóðum myndum með ta, með sannan
mynd ta, tóttarvöldum mynd ta, tóttarvöldum
is go, tóff mynd ta's hot utþef til með. með
-spárt sannig idde: fyr. road vallofört fe. tó, tó tó
ta, ótvan ta innan hoss. með göl mynd: fyr. óg. mynd
mynd fe. tó. regðalögj mynd idde á. road með með
stærstum tóttarvöldum með. tóvan með. með. tóvan
með; tóff adst ta friðum sín. tó. tó. tó
truddar myndum myndum með. tóttarvöldum tó
og. með. með. með. með. tóvan tó. sannan
stórg. tó. myndum sín. myndum meðlögð: mynd
mynd mynd mynd með. með. með. með.

Stjórnarskrá 1894

Benedikt Sveinsson var frárr fræg. til stjórnar
skípararlaða um hin sérstöður næfni Íslends
sbor. Alpt. 1894 6. 5. 7 ff. - Fræg. var samþykkt
óþreytt: bátmun deildum og man unrootlaust,
i þeim litlu unrootum, sem fór verðu, var ekki
vibjóð að deildaskipum eða fyrilíku. Þor. B. 71,-
8b; 130, 287. A. 152, 181, 228.

Við 3. unn.: e.d. segir að fræg. hafi verit samþ. og
algr. til landsh. ranns. stjórnarskipunarlaða, samþykkt
af bátmun deildum alþingis". A. 228.

Stj. skr. 1911

þórn færskelsson og Þjóðvarðsson báru fram
fyr. til stjórnarskráar Íslандs. Fyr. lagt fyrir
m.d. A 215 ff. Stj. skr. fessi teknar upp
sauði. ákv. um boðningaðini ósþr. og eru i:
stj. skr. frá 1910.

"I 5 segir um ábreygtarleysi boðnings og
ábreygt ráðheora. „Alþingi getur það ráðheora
um fyrir einhafið velstur fyrir. Landsdómenir
dannir fær mið.“

I 65 var sagt um hófb., at fær skuli fella
ír aðildi meira mesta allp. á eftir samþyldki fær,
og eingi mætti gefa sít hófb. fyl. fyrir það fjarlæg-
tímalibl, en fjarl. eru samþyld fyrir af alþingi.

I 316 var ákv. um boðningan getið ekki án
samþyldkis alþingis gefit eh. upp beginnum, en
landsdómenir hafa dæmt þá til.

318 meðli: "A alþingi eiga rati 40 alþum., og
síða fær allir fjarlægðin. Kosningarinnar gilda ungi-
lega 3 ára tímalibl. Tölu fjarlagsmaðra og lausd. björ-
tímalibls má brenta með löguum. Þaði noblaum að
fari frá af férum, en bomin eru meðan á björtum-
árinum standar, skal lejða til fjargrætu fyrir

þat timabíl, sem aftir er af björktimannum". Hjörktimannur landsins skal skeipa með lögum".

319: „Alþingi skiftist: tvar deildir, eftir f.d. og nái f.d.. Þeir a. deildinni sýga sat: 14 fars., i m.d. 16. Það má hvenna tóluun fessum með lögum".

320: „Fars. til e.d. kíngr alþingi: heild sinni með óbundnum bosningarmið í Glakai alþ. manna fyrir allan björktimann, i fyrsta sinn, en þat þessur saman aftir at nýjan bosningar hefur farit frá. Tari: medan á björktimannum stendur, meðan ekki sat: laust: e. f.d., þa gengi báðar f.d. fyrir hinn er at bjóða nýjan alþars. Saman til fess at velja mann: hit lausa sat: fyrir fars. björktima, sem aftir er.

321: „Bosningarmið til alþ. hefur hver sá karl-máður, sem orðinn er fulls 21 árs at aldri, fyrir bosningarinn fer fráum, sýtur ólaert var vits-mánuma, hefur óflekkat mannorð og hefur verið heimildarfarið; björðuminn er ditt ár. - Þannum, giftum sem ógjófum, má með lögum veita bosningarmið, fullindag fer öllum öðrum skilgyðum fyrir bosningarmiði sko. fessani grein."

322: „Hjörvagnar til alþingis er hver sá karl-

Stj. ðav. 1911

máður, sem leifar kosningarverðið slær. færir, sem
nú vor sagt, af heim : ~~íslensk~~ 863

1. er ekki færir : öðru fjöldum viðinu á Íslandi, nái
a. ö. l. er : fjölmargar annars viðir.

2. leifar a. m. k. síður eru 5 ár verit heimilis-
fartar á Íslandi, og

3. nái óttins fullra 25 ára at aldrin, færir
kosningarir far fram.

Hjósa má saman þau mannr, sem á heim
stær björðumis eða leifar verit fyrir skeum
en eitt ár. — Tæta má komum, að fyrri sem
ösiglum, björðumagi með löguum, af fyrri full-
maga áður vegna endum sláttar fyrir fyrir kos-
ningarverði. — Undanfærir björðumagi eru allir
dómarar. — Skilar nákvæmari veður um
kosningarinnar verða settar í kosningarlög-

Í 39 er áhr. at allt skuli stefnt saman
á hvernigju ári.

395 um friðbelagi alpinum -

3926-34 samhljóða stjórn. 1909 3926-34

335 skiftir ekki málí.

3336-37 samhlj. stjfrv. 1909 3336-37

338 samhlj.: Hér um alþingi standur afir, ná ekki taka meira alþingismann fartan fyrir skuldir, ná heldur setja þeum i varteldið en hófða mið á miði þeum, nema þeum sé staðinn at gley.

Erujum alþingismáður verður levolinn til ábyrgðar etar þingið fyrir þau, sem hefur tekit á þingimánum, nema þingdeildin, sem hefur á santi, "lengi". Af B-II 855 sást at eft. er vissvitandi.

339 samhlj. stjfrv. 1909 339

340 breytt at því, sem ákvæðið er, at r. skuli vana 3 og því eru eru um boðsmáður þeirra, sem eru í alþingi.

3341-47 samhlj. og: stjfrv. 1909 341-47

Til svanandi grun og 348 i stjfrv. 1909 ekki her.

"336q er það tekit fráum at söm er meðfunt það at er höft um stj. skar. breyttir eru skuli hefja um sambandslög, en sett þeyni at verða milli Íslands og Danmerkur. glos. 2. at's no p. 2".

Vit. 1. um. m. d. seðir framur. fyrir spak. at: frv. ná ekki minnar til ekki hvernig skuli þeir f. l. dildanna en at allir þær. skuli

Stj. Þor. 1911.

vera fíj. björnir, og verði þat blæt verkla ne.
i málinum at agra manni áker. um spetta.
værar sé þat skotun managr. at hevit
fari á, at finnijt sé alt ein deiði. B.II 854

þórrilegum regin, at a öllum fyrir miðla
fandum þá undan farið hefi fess verið óskat
at, at stjórn. veri endurskötst og afgreindst í
fessum finnji; "at fari er meðin ein stólk á hest
þórrur þat sérstaklega komið berlega fram,
at fari er almennum fíjófarrilgi, at komug-
beratning finnigmanna verði afnumin." B.II 85b
1. um. fyrst at og ne. komið B.II 863.

Stj.-skr. 1911

Jón Þórðarson og Jón Guðrúnsson fyr. 3. II.
bærir fráum fyr. um breytingar á Stjórnarskipunum
Íslands 5. jan. 1874 með aðalnum hert. skr. l.
3. okt. 1903. A. 238 ff.

"Gagnunum fyr. heldur sér innan seinmála takan.
Í 34 eru venjulegir: ábreygðar leysir eða
bannungs. Ábreygðir sín. alþingi getur heft
leym frárikt ^{um battis næistar} ófyrir henn. Landss-
dómaars lögmur fyrir meðal.

36 regn: 8. [= 10] gr. Stj.-skr. orðist sva:
"Bannungsar getur rafit meðri málstofu og skal
þá stofnuð til nýrra banningsa átta tveim
mánuðum sinn líðin frá því er hinn var rafin
og alþingi stofnt saman eiga síðan en næsta
ári"

37 regn: 11. [13-gr. Stj.-skr. orðist sva:
"Frágrar banningsa næstuðum ber til, aður bannungsar
aflitit út ur bl. milli ^á fyringa; eigi mega slike lög
samt boma: bæða vit Stj.-skr., og atit skulu
þau lögð fyrir næsta alþingi á eftir. Sam-
þykki alþingi þau ekki átta en fyringi slítar,
enda sé meðri málstofa eiga rafir átta en
löguraltur fyringarinni eru íti, gæla þau ír gildi.

Burðshin gða fjarlög má sige gæfa ut, ef fjarl. fyrir fjarhægt; með lítil liggja fyrir samþykt af alþingi".

38 segir svo: "14 [=16] gr. Stj. skyld. orðist svo: "A alþingi sige set: 40 fjarð bjónnir alþingis meum. Tölu þeim með breyta með löggum."

39 segir svo: ^{15. [=17.] gr. Stj. skyld. orðist svo:} "Alþingi er 1 miðstofa: eftir miðstofa og meðri miðstofa - Eftir miðstofu sitja 15 fingsmum, en meðri miðstofu 25. Þreysta miðstofum fessum með löggum".

510 segir svo: "3 stöt 16., 17. og 18 gr. Stj. skyld. hori fessar 4 grímar".

18. gr. "Fingsmum meðri miðstofu skulu horin til 6 ára, og fer horin með þeim meðri allra óð jafnast: fram samt: mis. - Fingsmum eftir miðstofu skulu horin til ^þ 17 ára, ferstjórar þeim 4. hvernig ár. - Þeig fingsmum meðri miðstofu meðan á björti: mannum standur, eta fari frá, skal bjóra fingsmum: heus stöt, en at eins fyrir fyrst tímabil, sem aftur er björti: manns. Þordi á sama hatt með set: : eftir miðstofu, tðaer set: heus varav fingsmum, ~~þ~~ "blett á".

19. gr. "Gosningarnið til meðri miðstofu alþingis hefa allir børnar og konur, sem eru full-

Stj. skr. 1911

vetja at aldri, þó aldrei varði en 21 árs. Þegar bosning fer fram. Þó getur evinxat að bosningarinni, nema henni hafi öfulekt mannum, hafi verit heimilisfaster: björðdæmis er 1 ár, se fjar sín næfandi og hafi ekki þegi verit aðstykki sítusta 2 ár, nema henni næ einkeldi. - Bosningarinni til afri málstofu hafa allir þeir sem eru fullra 35 ára, þegar bosningarinni fer fram, og fullvægja að ö. l. bosningarinni haf-skilgránum til meðri málstofu. - Hest lægur mið binda bosningarinni til alþingis við þekkingar skilgreint: "

20. gr. "Hjörðgegur til alþingis er hær sem sem hefur bosningarinni til meðri málstofu sker. Þeir sem miði er sagt, ef henni (elstær) þegar annars vikis ða at öðru leyst: i fjórum tretta þess, enda hafi verit heimilisfaster 2 sítusta ár: veleti Danakonungs. - Skjóta mið samt þaum manum, sem að heima etar björðdæmis ða hefur verit þær skemur en eitt ár."

21. gr. "Þingmenn afri málstofu og jafnverga varar meðan skal bjósa með líkliðsborningar í einum.

þegi fyrir land alt. A. ö. l. seta þorul. nákvæmari
vefur um bosningarnar!"

3311 og 12 eru samborundag og fríðulegi Alp.

313. Þrott. við Stj. Skpl. 325 [= 28.] skift ekki
mála hein, þó má geta fross at oftum við gr.
skýldi hertast: „Þrott. við fjárl. frv., sem hefð
förl met sér sig og aukin ítegjöld, má reaguun
vera fram á alþingi meða vr. at a umbots-
matar hefus".

314. breytti 1. b. [= 29.] gr. Stj. Skpl. á fann veg
at afgrisbotunarmenn skulu verra 3 og bosur
af samanritum alþingi; þeir skulu bosur hvet-
fallsbosningarum. - „Hver um sig, tvær saman
ðó allir 3 eftir landist at fá allra skýrslur og
dagð, sem þeim fyrðir fyrfa.

315. segir: „29. [32.] gr. Stj. Skpl. orðist sv:

„Hver málstofa alþingis sber sjálfir ir, hvort
þingarmenn kennar sér læglaega bosur".

316 breytti orðalegi 383. [= 36.] Stj. Skpl.

317 segir: „A undan 42. [= 45.] gr. Stj. Skpl. bosur
sig gr. er sve tiljötan: 45. gr. 1. Þorungar getur
met samfylkin alþingies hvert með fyrir lands-
löni fyrir fross bosar glæpi, ír bosum vistart

Stj. Þor. 1911.

(ein þar hóðalegir fyrir "þland" í)

3918 - 20 skifta ekki miði.

391 með svs: 62 [= blb] gr. Stj. skl. ord. ist svs:
 "fegar er stjórnarskipunarlög fessi eum staðfert
 af konungs, skal fáva breytingarnar inn i tali
 um og breyta greinatölu skei. Þeim. Glærverðna
 fari sem: löggunn standur miði: „meðri deild“,
 „efri deild“, „þingdeildirnar“, „deildarnein“, koni:
 „efri málstofa“, „meðri málstofa“, „málstofunnar“
 „málstofu meini“. S. fessi öðlast fegar gildi, og
 bora fari: staðinn fyrir Stjórnarskipuna um
 hin rínstaklega miðfni "þlands 5. jan. 1874,
 og stj. skpl. eur bort. á henni 3. okt. 1903“

"A þar eum standar sakir

1. "A fyrsta sinn, sem berist er til e. málstofu
 skei. Fessum stj. skpl., skal hófða 15 mann og 15
 varanum fyrir hund alt. "A fyrsta regln lega
 fyrir eftir konunguna skal ákveit með líeut-
 besti, hevur fari fyrir eftir 4 ár og hevur eftir
 8 ár.

2. Umboð biskj. þur. falleir í gildi, þa er
 berist hefur verið til allp.: i fyrsta sinn eftir
 at fessi stj. skpl. hefur öðlast gildi".

Stj. Þor. 1911.

(ein þar hóðalegir fyrir "I slund".)

3918 - 20 skifta ekki miði.

391 með svs: 62 [= blb] gr. Stj. Þel. orðist svs:

"þegar er stjórnarskipunarslög fessi eður staðfert af konunginum, skal fáva breytingarnar inn i talið um og breyta greinatölu skeið. Þeim. Glærverðna fær sem: lögunum standur miði: „neðri deild“, „eigi deild“, „þingdeildirnar“, „deildannar“, boni: „eigi málstofa“, „neðri málstofa“, „málstofunnar“ „málstofu meum“. S. fessi öðlast þegar gildi, og bora fær: staðinn fyrir stjórnarskipunum hinrënntalegum miðfni "I slands 5. jan. 1874, og stj. skyl. með bort. à henni 3. okt. 1903".

"A þo - um standar sakir

1. "I fyrsta sinn, sem hevit er til e. málstofu skeið. Fessum stj. skyl., skal hófða 15 mann og 15 varanum fyrir hund alt. "A fyrsta regln lega fyrir eftir komminguna skal ákveit, með hlut- hefti, kevur fari frá eftir 4 ár og kevur eftir 8 ár.

2. Umboð biskj. fars. falleir í gildi, þá er hevit hefur verið til alp.: i fyrsta sinn eftir at fessi stj. skyl. hefur öðlast gildi".

A fyrstu umr. mið-dæki að gretta annan en
forsíði. Lægger sinn á hevslu á, að alm. vilji:
þá komur sigjinn afnumið og breytinagar á
deildarskiðum: samþandi við þeit og afstöðu
deildaðum; bæltar gettu "verulegar breytinagar".
B. II 868 - Höllir syrisat til stjórnar og
1. umr. fyrstast B. II 870.

~~"nemafólkans í fólkans íbúum,"~~ Höllir syrisat til
"nemafólkans í fólkans íbúum," spótláus rígs.
Höllir varð hættur innan - Þ. "nemafólkans
meðaldaður við 72 innan mistað; með tveimur
Hpt. II 871. mið-dæki skráður í fólkans íbúum
spótláum - Þ. tveimur innan, minn stórgj. 2'.
21.00 minn 21.00 hættur hættur - Höllir syrisat til
spótláunum stórgj. 4'. Höllir hættur innan
- full tan stórdó hættur umgánum með 1000
innan innan það er óf. tilleitt innan, hættur
2.00 óf, Höllir nái allt - aug. 22.00 töldur.
Útta minn stórgj. 3.00 1.00 tveimur innan
"Höllir hættur með 1000 innan tveimur

Stj. skr. 1911

Stj. skr. m.d.: 312. Gunnarsson, Jón Þ., Þ. Briem,
G. Glaðstein, Jóh. Jóhannesson, Jón Jónsson
og Þjóðni Jónsson, Skarli Þ., Jón Garðelsson
með Gunnar Guðrívörnum 3 spiss ritustu hins
fræm fræ. To stj. skr. n. v. á stj. skr. um
hinn rívstabel. meðhafi Þórður 5. júní 1874.

Stj. skr. 3. okt. 1903.

32 samþlj. áður um konung og vñ. og i frv. f. Þ.

34.

35 wildi lítta agra sín u "breytingu" á etjá.

36 (finngraf) og 37: frv. f. Þ., f. e. finngraf næi
einumgis til m.d. - "Hér og annarsst ótan i frv.
engu talat um „deildir“ en ekki miðstofur ein
og i frv. f. Þ.

38 alveg sama spiss og frv. f. Þ. 37 um
hert. á stj. skr. 311. Einumgis lífslitáttar orðalegs
mánu.

37 samþlj. frv. f. Þ. 38 um 34 stj. skr. (Tala fyr)

38 samþlj. frv. f. Þ. 39 um stj. skr. 315, eins
og áður segir en fr. orðið "deild" notat í etjá
"miðstofu"

39 samþlj. frv. f. Þ. 310 um stj. skr. 316 (kjörtímk)
orðalegsunum er um "deild" og vænglega „finngafi“: